

De Telegraaf

Column: Huub van Zwieten - 21 februari 09

Waar doe jij het voor?

Michiel werkte zich een aantal maanden per jaar het zweet op zijn rug op booreilanden. Hard werk, veel uren, zware lichamelijke arbeid. Je moest het maar aan kunnen. En Michiel kon dat.

Hij had zijn leven zo ingericht dat hij zich per jaar een aantal maanden uit de naad werkte, om de rest van het jaar van de opbrengsten daarvan te kunnen genieten. Die opbrengsten waren navenant, met allerlei toeslagen voor zwaar werk en voor krankzinnige werkweken van soms wel 80 uur. Maar voor Michiel werkte dat prima.

Tot hij vakantie vierde in de Caribbean. Daar ging het mis.

Voldaan als hij was, zeeg hij op een mooi tropisch eiland neer onder een palmboom. Zon, strand, een lekkere cocktail. Puur genieten.

Tot het moment dat hij naast zich keek. Daar lag een gebruikte lokale. Ook lekker onder die palmboom.

Alleen lag hij er al zijn hele leven.

Bij terugkomst vertelde Michiel mij dit verhaal, enigszins gedesoriënteerd. En in verwarring. Want, wie deed het nou beter? Hij die heel hard werkte om een paar maanden onder die palmboom te liggen, of die lokale die er zijn hele leven lag. Food for thought, voor Michiel.

Ik werd weer aan Michiel herinnerd omdat ik op dit moment in Costa Rica verblijf om een boek af te schrijven. Om me heen zie ik veel van die mensen die Michiel destijds in verwarring brachten. Ze hebben niet veel, zijn niet welvarend, maar zijn tevreden met wat ze hebben en lijken vol van het leven te genieten.

Ook bij mij komt de vraag even op: wie doet het nou beter? Ik, die een paar weken werk-vakantie kan nemen om naar Costa Rica te gaan? Of de lokalen hier, die geen geld hebben om het land uit te kunnen, maar prima lijken te genieten van strand, zee en het leven wat hen hier in Costa Rica toekomt.

Veel mensen werken voor het geld. Ze werken hard, offeren zich op en weten daardoor een centje opzij te zetten. Van dat spaargeld doen ze dan leuke dingen, naar Costa Rica gaan of onder een palmboom liggen. Om daarna weer heel hard en opofferend te gaan werken om te sparen voor de volgende vakantie.

Het is misschien een idee om eens goed na te denken waar jij voor werkt. Is dat voor de ontspan- en ontsnapweekjes tijdens je vakantie? Zet je je wekelijks schrap om er een of twee keer eventjes tussen uit te knippen om weer bij te komen. Werk jij, net als zovelen, ook van vakantie naar vakantie?

Denk dan nog eens aan Michiel onder die palmboom. Met die lokale naast hem.

En stel jezelf eens de vraag: waar doe ik het voor? En is het niet mogelijk om dat felbegeerde wat vaker in je leven te halen, ook als je dan genoeg zou moeten nemen met wat minder geld, luxe of status of positie?

Ik daag je uit!